

Et bilde inngravert i min sjel

José Ramón Herrero forteller om et bilde som aldri blekner fra hans minne – den hellige Josemaría sittende ved sengen til de døende, mens han trøstet dem og snakket med dem om Gud.

06.11.2008

”Jeg har på samvittigheten,” sa den hellige Josemaría ofte, ”mange timer tilbrakt med å høre skriftemål fra barn i de fattigste bydelene i Madrid. Jeg ville gjerne gått og hørt

skriftemål fra alle barna i alle de tristeste, mest lutfattige strøk i verden. De ville komme med rennende neser, man måtte begynne med å rengjøre ansiktene deres før man kunne rengjøre de stakkars små sjelene.”

* * * *

Madrid på 1930-tallet

En av de unge mennene som pleide å gå sammen med den hellige Josemaría var José Ramón Herrero, som på den tiden holdt på med første år av jusstudiet. Hans vitnesbyrd er spesielt verdifullt, fordi han var øyevitne til den hellige Josemarías pastorale arbeid i de årene.

”Opus Deis kraft er bønn”, sa den hellige Josemaría ofte på forskjellige måter. Og i Opus Deis tidligste dager støttet han seg spesielt på bønner og lidelsene som ble oppofret til Gud fra de fattigste og mest trengende.

”Jeg gikk alltid til skrifte hos Fader, som vi kalte Don Josemaría,” minnes Herrero, ”og noen ganger ble jeg med ham for å undervise i katekismen. Vi var en gruppe på fem-seks studenter som pleide å dra, og vi pleide å møtes søndag morgen på Madrid Metro.

Når vi kom ut av Metroen måtte vi gå ganske langt på en gjørmete vei med mye ugress, til vi kom til rønnene der barna vi underviste bodde. De var skitne og fillete, men veldig livlige, og veldig interesserte i å lære. Fader ønsket at vi skulle møte familiene deres og bli kjent med foreldrene, men det var ikke lett. En dag kom en liten gutt gråtende. ”Hva er i veien?” spurte vi. ”Pappaen min er veldig syk,” sa han. Vi ble med ham til skuret der han bodde. Det var bare en samling bølgeblikk og skitne kartonger, med en mengde miserable barn stuet sammen inne, og faren, som skalv av feber, lå på en slags

hard gammel seng. Så vi gjorde hva vi kunne for dem.

En dag sa den hellige Josemaría til meg: ”Vil du bli med og besøke noen syke mennesker?” Vi dro til Hospital General som lå i Atocha, nær Madrids jernbanestasjon. Det var en massiv bygning med en stor gårds plass i midten og meget høyt under taket.

Alt var kaldt, trist og sjelløst. Jeg kommer aldri til å glemme det inntrykk det gjorde på meg: de enorme avdelingene var overfylte av syke, og det var ikke nok senger, så de var plassert overalt: ved trappene, i korridorene, og i alle kroker, på madrasser, på bårer, på gulvet. Og de hadde tyfoidfieber, lungebetennelse og tuberkulose, som på den tiden var uhelbredelig. De fleste av dem hadde flyktet fra fattigdommen på landsbygda og kommet til

hovedstaden for å tjene en formue, og så hadde de endt opp slik.

I Madrid den gang var det ikke nok sykehus for alle de syke, og på sykehusene hadde de ikke nok betjening til å ta seg av dem. Da Fader gikk for å besøke dem, hørte han ikke bare skriftemål, men han ga dem også omsorg og den hjelpen de trengte. Ting som i dag ville blitt gjort rutinemessig av personalet var det den gang ingen som gjorde for dem.

Han hjalp dem å vaske seg, han klippet negler, ordnet håret, barberte dem, tømte bekkener... Han kunne ikke ta med seg mat til dem fordi sykehuset forbød det, men han hadde alltid med seg noe godt lesestoff. Han pleide å be disse syke menn og kvinner, mange av dem var oppgitt av legene, om å oppofre sin smerte, sine lidelser og sin ensomhet for det apostolatet han gjorde for ungdom.

Jeg var ennå ung den dagen jeg var med ham, og jeg sto i bakgrunnen og så på at han tok seg av de syke. Jeg har bildet inngravert i sjelen: Fader kneler ved en syk som ligger på en bære på gulvet, oppmuntrer ham, snakker med håpefulle og trøstende ord. Bildet vil aldri blekne fra minnet – Fader sittende ved sengen til de døende, mens han trøster dem og snakker med dem om Gud.

Det er et bilde som gjenspeiler og oppsummerer alle de årene i hans liv.”

José Ramón Herrero

Du kan lese mer om den hellige Josemarías unge år på engelsk på <https://www.josemariaescriva.info/>

---

pdf | dokument generert automatisk fra
<https://opusdei.org/nb-no/article/et-bilde-inngravert-i-min-sjel/> (20.03.2026)